

T., 21 września 2020 r

Sygn. akt II K 1493/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Marcin Czarciński

Protokolant: st. sekr. sąd. Iwona Zielińska

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 15.01.,09.03.,08.09.2020 r. w T.

sprawy

E. G.

urodzonej (...) w T.

córki E. i E. z d. T.

oskarżonej o to, że:

w okresie od 2004 roku do dnia 07 czerwca 2019 roku w m. (...), gm. L. w miejscu wspólnego zamieszkania, znęcała się psychicznie nad swoim mężem J. G. (1) oraz córką M. G. (1) a w okresie od 2004 roku do 2015 roku w tym samym miejscu znęcała się psychicznie nad swoją córką J. G. (2) w ten sposób, że podczas wszczynanych przez siebie awantur używała wobec nich słów powszechnie uznawanych za wulgarne, poniżała ich, krytykowała, ośmieszała, groziła wyrzuceniem z domu, wyrządzeniem krzywdy jak również znęcała się nad nimi fizycznie w ten sposób, że popychała ich, szarpała, uderzała ręką po głowie czym działała na szkodę J. G. (1), M. G. (1), J. G. (2),

- tj. o czyn z art. 207 § 1 kk

M. I. (1)

urodzonego (...) w L.

syna J. i Z. z d. H.

oskarżonego o to, że :

I. w okresie od stycznia 2018 roku do dnia 07 czerwca 2019 roku w m. (...), przy ul. (...), gm. L. wielokrotnie kierował w stosunku do J. G. (1) groźby karalne uszkodzenia ciała przy czym groźby te wzbudziły w pokrzywdzonym realną obawę ich spełnienia,

- tj. o czyn z art. 190 § 1 kk

II. w okresie od stycznia 2018 roku do dnia 07 czerwca 2019 roku w m. (...), przy ul. (...), gm. L. wielokrotnie kierował w stosunku do M. G. (1) groźby karalne uszkodzenia ciała jak również uszkodzenia mienia przy czym groźby te wzbudziły w pokrzywdzonym realną obawę ich spełnienia,

- tj. o czyn z art. 190 § 1 kk

III. w okresie od stycznia 2018 roku do dnia 07 czerwca 2019 roku w m. (...), przy ul. (...), gm. L. wielokrotnie wchodził i przebywał na terenie domu posesji mieszczącej się pod tym adresem wbrew żądaniu osób uprawnionych do opuszczenia przez niego tego miejsca czym działa na szkodę J. i M. G. (1),

- tj. o czyn z art. 193 kk

o r z e k a :

I. oskarżoną **E. G.** uznaje za winną popełnienia czynu zarzucanego w akcie oskarżenia, tj. występku z art. 207 § 1 kk i za to na podstawie art. 207 § 1 kk orzeka wobec oskarżonej karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej **E. G.** kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat tytułem próby,

III. na podstawie art. 73 § 1 kk w okresie próby oddaje oskarżoną **E. G.** pod dozór kuratora sądowego,

IV. na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 kk w okresie próby zobowiązuje oskarżoną **E. G.** do powstrzymania się od nadużywania alkoholu,

V. na podstawie art. 41a § 1, 4 i 5 kk i art. 43 § 1 kk orzeka wobec oskarżonej **E. G.** na okres 5 (pięciu) lat środek karny w postaci :

a) zakazu kontaktowania się z pokrzywdzonymi J. G. (1) i M. G. (1) w jakikolwiek sposób oraz zakaz zbliżania się do pokrzywdzonych J. G. (1) i M. G. (1) na odległość mniejszą niż 50 (pięćdziesiąt) metrów,

b) nakazu opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonymi J. G. (1) i M. G. (1) w K., ul. (...) – w terminie 2 (dwóch) tygodni od uprawomocnienia się orzeczenia,

VI. oskarżonego **M. I. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynów zarzucanych w punktach I i II aktu oskarżenia z tym ustaleniem, że stanowią ciąg przestępstw z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 12 § 1 kk i za to, po zastosowaniu art. 91 § 1 kk, na podstawie art. 190 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

VII. oskarżonego **M. I. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego w punkcie III aktu oskarżenia, tj. występku z art. 193 kk w zw. z art. 12 § 1 kk i za to na podstawie art. 193 kk orzeka wobec oskarżonego karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

VIII. na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 91 § 2 kk w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych w punktach VI i VII wyroku orzeka wobec oskarżonego **M. I. (1)** łączną karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

IX. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec **M. I. (1)** w punkcie VIII wyroku zalicza okres zatrzymania od 01.10.2019 r. godz. 7.00 do 01.10.2019 r. godz. 13.55,

X. na podstawie art. 41a § 1 i 4 kk i art. 43 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego **M. I. (1)** na okres 5 (pięciu) lat środek karny w postaci zakazu kontaktowania się z pokrzywdzonymi J. G. (1) i M. G. (1) w jakikolwiek sposób oraz zakaz zbliżania się do pokrzywdzonych J. G. (1) i M. G. (1) na odległość mniejszą niż 50 (pięćdziesiąt) metrów,

XI. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. kwotę 1.176 zł (tysiąc sto siedemdziesiąt sześć złotych) powiększoną o stawkę podatku VAT tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonym E. G. i M. I. (1) z urzędu,

XII. zwalnia każdego z oskarżonych od obowiązku uiszczenia opłaty a wydatkami poniesionymi od chwili wszczęcia postępowania obciąża Skarb Państwa

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1493/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	E. G.	w okresie od 2004 roku do dnia 07 czerwca 2019 roku w m. (...), gm. L. w miejscu wspólnego zamieszkania, znęcała się psychicznie nad swoim mężem J. G. (1) oraz córką M. G. (1) a w okresie od 2004 roku do 2015 roku w tym samym miejscu znęcała się psychicznie	

		<p>nad swoją córką J. G. (2) w ten sposób, że podczas wszczynanych przez siebie awantur używała wobec nich słów powszechnie uznawanych za wulgarne, poniżała ich, krytykowała, ośmieszała, groziła wyrzuceniem z domu, wyrządzeniem krzywdy jak również znęcała się nad nimi fizycznie w ten sposób, że popychała ich, szarpała, uderzała ręką po głowie czym działała na szkodę J. G. (1), M. G. (1), J. G. (2)</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>E. G. i J. G. (1) są małżeństwem od lat. Z tego związku mają dwie córki - M. i J.. Mieszkają w miejscowości K.. E. G. od wielu lat nadużywa alkoholu. Pije codziennie. Kiedy była nietrzeźwa zachowywała się agresywnie w stosunku do męża i córek. W okresie od 2004 roku do 7 czerwca 2019 roku wielokrotnie podczas wywoływanych awantur używała wobec nich słów powszechnie uznawanych za wulgarne tj. dziwki, kurwy, szmaty, poniżała ich, krytykowała, ośmieszała, mówiła do córek, że do niczego się nie nadają, twierdziła, że żałuje, że ma dzieci, że przeszkadzają jej w życiu, groziła wyrzuceniem z domu, straszyla kolegami mówiąc</p>	<p>zeznania J. G.</p>	<p>36-39,168, 216-217</p>	

<p>że "dostaną wpierdol", "chłopcy ich szcyszczą", groziła trzymając w ręku nóż. Będąc w stanie nietrzeźwości E. G. używała wobec męża i córek siły fizycznej - szarpała ich, popychała czy uderzała w głowę lub tułów. W związku z zachowaniem E. G. w miejscu jej zamieszkania wielokrotnie przeprowadzane były interwencje policji. W 2015 roku J. G. (2) wyprowadziła się do S.. Od 2018 roku E. G. zaczęła przyprawiać do domu w K. znajomego M. I. (1), z którym spożywała alkohol. W lipcu 2019 roku E. G. będąc pijaną wzięła nóż do ręki i biegała z nim po całym domu oskarżając wszystkich o zabranie jej telefonu komórkowego, krzycząc, że wszystkich pozabija.</p> <p>E. G. nie była karana sądownie.</p>			
zeznania M. G.	15-18, 213-214		
zeznania J. G.	27-28, 215-216		
zeznania M. P.	23-24, 221		
zeznanie E. A.	39-40, 222		
zeznanie G. A.	42-43, 222v.		
zeznanie K. S.	45-47		
zeznanie J. J.	68-69,222		

zeznanie M. H.	228		
karta karna	225		
protokół oględzin	48-60		
wyjaśnienia E. G. w części	96,99-100, 210		
1.1.2.	M. I. (1)	<p>I. w okresie od stycznia 2018 roku do dnia 07 czerwca 2019 roku w m.(...), przy ul. (...), gm. L. wielokrotnie kierował w stosunku do J. G. (1) groźby karalne uszkodzenia ciała przy czym groźby te wzbudziły w pokrzywdzonym realną obawę ich spełnienia,</p> <p>II. II. w okresie od stycznia 2018 roku do dnia 07 czerwca 2019 roku w m. Kopanino, przy ul. (...), gm. L. wielokrotnie kierował w stosunku do M. G. (1) groźby karalne uszkodzenia ciała jak również uszkodzenia mienia przy czym groźby te wzbudziły w pokrzywdzonym realną obawę ich spełnienia,</p> <p>III. w okresie od stycznia 2018 roku do dnia 07 czerwca 2019 roku w m. (...), przy ul. (...), gm. L. wielokrotnie wchodził i przebywał na terenie domu posesji mieszczącej się pod tym adresem wbrew żądaniu osób uprawnionych do opuszczenia przez niego tego miejsca czym działa na szkodę J. i M. G. (1)</p>	

Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W 2018 roku E. G. poznała M. I. (1). Od tego czasu zaczęli spotykać się, także w miejscu zamieszkania E. G. w miejscowości K.. W trakcie spotkań spożywali alkohol. W trakcie tych spotkań w domu często przebywali inni domownicy, tj. M. G. (1) lub J. G. (3), którzy nie chcieli aby osoby postronne przebywały w ich domu. Zarówno J. G. (1) jak i M. G. (1) artykułowali swoje zdanie M. I. (1) aby opuścił dom. M. I. (1) nie sobie z tego nie robił, twierdząc, że jest tam na zaproszenie E. G.. W okresie od stycznia 2018 roku do czerwca 2019 roku M. I. (1) wielokrotnie groził zarówno J. G. (1) jak i M. G. (1) porysowaniem samochodu, mówił, "jeszcze kopa nie dostałaś", mówił, że ich wypierdoli z mieszkania, że M. będzie miała problemy na uczelni i w pracy. Kiedy J. G. (1) prosił M. I. (1) o opuszczenie domu ten nie chciał słuchać, mówił, że ma "wypierdalać" do swojego domu.</p> <p>M. I. (1) był wielokrotnie karany sądownie.</p>	<p>zeznanie J. G.</p>		
<p>zeznanie M. G.</p>			

zeznanie J. G.			
karta karna	117-119		
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	E. G.	w okresie od 2004 roku do dnia 07 czerwca 2019 roku w m. (...), gm. L. w miejscu wspólnego zamieszkania, znęcała się psychicznie nad swoim mężem J. G. (1) oraz córką M. G. (1) a w okresie od 2004 roku do 2015 roku w tym samym miejscu znęcała się psychicznie nad swoją córką J. G. (2) w ten sposób, że podczas wszczynanych przez siebie awantur używała wobec nich słów powszechnie uznawanych za wulgarne, poniżała ich, krytykowała, ośmieszała, groziła wyrzuceniem z domu, wyrządzeniem krzywdy jak również znęcała się nad nimi fizycznie w ten sposób, że popychała ich, szarpała, uderzała ręką po głowie czym działała na szkodę J. G. (1), M. G. (1), J. G. (2)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>Zachowanie nie miało charakteru znęcania a było wynikiem zachowania męża i córek.</p>	<p>wyjaśnienia E. G. w części</p>	<p>96, 99-102, 210-211</p>	
<p>1.2.2.</p>	<p>M. I. (1)</p>	<p>I. w okresie od stycznia 2018 roku do dnia 07 czerwca 2019 roku w m. (...), przy ul. (...), gm. L. wielokrotnie kierował w stosunku do J. G. (1) groźby karalne uszkodzenia ciała przy czym groźby te wzbudziły w pokrzywdzonym realną obawę ich spełnienia,</p> <p>II. w okresie od stycznia 2018 roku do dnia 07 czerwca 2019 roku w m. (...), przy ul. (...), gm. L. wielokrotnie kierował w stosunku do M. G. (1) groźby karalne uszkodzenia ciała jak również uszkodzenia mienia przy czym groźby te wzbudziły w pokrzywdzonym realną obawę ich spełnienia,</p> <p>III. w okresie od stycznia 2018 roku do dnia 07 czerwca 2019 roku w m. (...), przy ul. (...), gm. L. wielokrotnie wchodził i przebywał na terenie domu posesji mieszczącej się pod tym adresem wbrew żądaniu osób uprawnionych do opuszczenia przez niego tego miejsca czym działa na szkodę J. i M. G. (1),</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	

<p>Brak kierowania gróźb w stosunku do pokrzywdzonych. Przebywanie w domu pokrzywdzonych odbywało się za zgodą E. G..</p>	<p>wyjaśnienia M. I. w części</p>	<p>86-91, 211-212</p>	
<p>OCena DOWOdów</p>			
<p>Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu</p>	
<p>1.1.1</p>	<p>zeznania J. G. (1), M. G. (1) i J. G. (2)</p>	<p>Pokrzywdzeni w sposób rzetelny i spójny opisali sposób zachowania się E. G. w stosunku do nich, szczegółowo podając jakie formy znęcania przybierało zachowanie oskarżonego. Sąd uznał zeznania pokrzywdzonych za logiczne i wewnętrznie spójne. Zdaniem Sądu nie ma podstaw do podważania wiarygodności tych zeznań poprzez przyjęcie, że pokrzywdzonymi kierowała chęć odwetu lub dokuczenia oskarżonym z innych przyczyn. Zeznania te były spójne i szczegółowe, a pokrzywdzeni w sposób konsekwentny przedstawiali sytuacje, których doświadczali przez okres, którego dotyczą zarzuty. Mimo przykrych doświadczeń pokrzywdzeni opisywali</p>	

		wydarzenia rzeczowo i konkretnie.
zeznania E. A., G. A.	<p>Zeznania jasne, spójne i logiczne, świadek opisał zachowanie oskarżonej czerpiąc wiedzę zarówno z własnych obserwacji jak i relacji przekazywanych przez J. G. (1) lub M. G. (1), zeznania zgodne z innymi dowodami zgromadzonymi w sprawie. Z relacji świadków wynika, że stroną agresywną była oskarżona, która często przebywała w stanie nietrzeźwości.</p>	
zeznania M. P.	<p>zeznania jasne i logiczne, świadek potwierdził, że pokrzywdzeni skarżyli się na zachowania E. G.</p>	
zeznania K. S.	<p>zeznania jasne i zgodne z innymi dowodami zgromadzonymi w sprawie, świadek przedstawił znane mu okoliczności zdarzenia zarówno z własnych obserwacji jak i opisów M. G. (1), brak podstaw do kwestionowania tych zeznań</p>	
zeznania J. J.	<p>zeznania spójne i jasne, brak podstaw do ich kwestionowania, świadek potwierdziła występowanie choroby alkoholowej oskarżonej oraz brak rezultatów leczenia odwykowego</p>	
karta karna	dokument urzędowy	

1.1.2	zeznanie M. H.	zeznania jasne i logiczne, świadek przedstawił znane mu okoliczności związane z sytuacją panującą w domu państwa G., oraz zachowaniem M. I. (1)	
karta karna	dokument urzędowy		
protokół oględzin	nie były kwestionowane przez strony		
zeznania J. G.	zeznania jasne i logiczne, brak podstaw do ich kwestionowania		
zeznania M. G.	zeznania jasne i logiczne, brak podstaw do ich kwestionowania		
<i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2.1	wyjaśnienia E. G.	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonej kwestionującym psychiczne i fizyczne znęcanie się przez nią nad mężem i córkami. Istnienie przemocy ze strony oskarżonej potwierdzają zeznania pokrzywdzonych J. G. (1), M. G. (1) i J. G. (2) oraz świadków E. A. (2)	

		<p>i G. A. (2). Sąd uznał, że stanowią one realizowaną przez nią linię obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności karnej lub umniejszenia winy. Są one sprzeczne z jasnymi i konsekwentnymi zeznaniami pokrzywdzonych oraz przesłuchanych świadków, którym Sąd dał w pełni wiarę.</p>	
1.2.2	wyjaśnienia M. I.	<p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w części w jakiej kwestionował kierowania grózb karalnych wobec M. i J. G. (1). Na takie zachowanie oskarżonego wskazują jasne i spójne zeznania pokrzywdzonych J. i M. G. (1) oraz świadków J. G. (2), funkcjonariuszy policji M. H. (2) i M. P. (2), którym Sąd dał w pełni wiarę. Pokrzywdzeni w sposób możliwie dokładny przedstawili okoliczności związane z kierowaniem grózb karalnych. Także w tym przypadku Sąd uznał, że te wyjaśnienia stanowią wyraz przyjętej przez oskarżonego linii obrony.</p>	
Zeznania A. G. i M. G.	<p>zeznania świadków nie miały istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, ich relacji dotyczyły incydentalnych zdarzeń</p>		

PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	E. G.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Art. 207 par 1 kk przewiduje odpowiedzialność karną za fizyczne i psychiczne znęcanie się nad osobą najbliższą lub nad inną osobą pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności od sprawcy. Strona przedmiotowa tego przestępstwa wyraża się w znamieniu określonym czasownikiem "znęca się" Przez znęcanie należy rozumieć umyślne zachowanie się sprawcy, które polega na intensywnym i dotkliwym naruszeniu nietykalności fizycznej lub zadawaniu cierpień moralnych osobie pokrzywdzonej w celu jej udržczenia, poniżenia lub dokuczenia albo wyrządzenia jej innej przykrości, bez względu na rodzaj pobudek. Pojęcie znęcania się w podstawowej postaci, ze swej istoty zakłada</p>			

powtarzanie przez sprawcę w pewnym przedziale czasu zachowań skierowanych wobec pokrzywdzonego (post. SN z 11 grudnia 2003 r., IV KK 49/03, Prok. i Pr. 2004 r., Nr 6, poz. 1). W doktrynie dopuszcza się jednak również ewentualność jednorazowego działania sprawcy, słusznie argumentując, że musi to być zachowanie intensywne i rozciągnięte w czasie. W toku niniejszej sprawy Sąd ustalił, że zachowania E. G. względem jej męża oraz córek przybierały postać awanturowania się, ubliżania, znieważania, szydzenia a także kierowania gróźb karalnych i stanowiły postać znęcania się psychicznego. Stosowanie przemocy w postaci popychania, szarpania, bicia po głowie stanowiło postać znęcania się fizycznego. W związku z tym nie ulega wątpliwości, że sprawca zrealizował to znamię przestępstwa. Przestępstwo znęcania się można popełnić jedynie z zamiarem bezpośrednim. W niniejszej sprawie zamiar ten przejawiał się tym, że oskarżona chciała wyrządzić krzywdę fizyczną i moralną pokrzywdzonym. Jej zachowania bezpośrednio bowiem zmierzały do zadania cierpienia mężowi czy córkom, którzy są osobami najbliższymi dla oskarżonej. Biorąc

<p>pod uwagę powyższe E. G. zrealizowała zatem komplet znamion opisanych w art. 207 § 1 kk.</p>			
#	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>VI, VII</p>	<p>M. I. (1)</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Przepis art. 193 kk dotyczy przestępstwa przeciwko wolności. Wolność jest głównym przedmiotem ochrony omawianego przepisu, wolność rozumiana jako wolność moralna, oznaczająca możliwość czynienia w wymienionych przez ustawę miejscach, w sposób nieskrępowany, tego co się chce i decydowania o tym, jakie osoby spośród nieuprawnionych i kiedy mogą w tych pomieszczeniach przebywać, bez konieczności uzasadnienia swojej decyzji, jeżeli tylko decyzja ta nie przekracza określonych przez porządek prawny granic. M. domowy to prawo niezakłóconego korzystania z domu, mieszkania, lokalu, pomieszczenia lub ogrodzonego terenu. <u>Artykuł 47</u> Konstytucji RP stanowi, że "każdy ma prawo do ochrony</p>			

prawnej życia prywatnego, rodzinnego, czci i dobrego imienia oraz do decydowania o swoim życiu osobistym". Jego rozwinięciem jest między innymi art. 50 Konstytucji zapewniający nienaruszalność mieszkania. Ochronę w tym zakresie przewiduje również art. 8 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności. M. domowy stanowi także dobro osobiste (art. 23 k.c. oraz art. 24 k.c.). (...) mieszkaniem lub innym miejscem chronionym przez art. 193 k.k. jest miejsce, do którego zamieszkujący ma wyłączne lub większe uprawnienie niż wdzierający się. Dobrem chronionym przez art. 193 k.k. jest wolność jednostki do niezakłóconego korzystania z domu, a więc decydowania o tym, kto może przebywać w danym miejscu, w stosunku do którego jednostka ta ma jakieś prawo. Tak więc zgoda dysponenta owym dobrem jest zgodą niejako indywidualną, tzn. odnosi skutek tylko i wyłącznie wobec osoby, która ową zgodę wyraziła. Jeżeli osobami na równi **uprawnionymi do dysponowania miejscem są małżonkowie**, to brak zgody jednego małżonka na przebywanie w danym miejscu osoby trzeciej jest, na tle art. 193, istotny

wtedy, gdy przebywanie osoby trzeciej jest z punktu widzenia ocen powszechnie przyjętych nie do pogodzenia z prawidłowym funkcjonowaniem rodziny. W przypadku gdy jest więcej osób uprawnionych nie można przyjąć, iż osoba trzecia dopuszcza się wobec jednej z osób uprawnionych wdarcia do lokalu skoro przebywa w nim za zgodą drugiej z osób uprawnionych. W takim przypadku mamy do czynienia z faktem popełnienia przestępstwa osoby trzeciej wobec drugiego z uprawnionych przez zaniechanie w formie „nieopuszczenia lokalu”. Czyn ten można popełnić zarówno w zamiarze bezpośrednim jak i ewentualnym. Skoro E. G. zapraszała M. I. (1) do domu zajmowanego wspólnie z mężem i córką, a więc zgadzała się na jego pobyt w tym domu a brak było podstaw do przyjęcia, że taką zgodę wyrażą pozostałe osoby uprawnione (mąż i córka) to M. I. (1) godził się na to, że ww. mogą żądać opuszczenia przez niego lokalu. Tym samym informowanie go o konieczności opuszczenia domu przez pokrzywdzonych należy traktować jako brak zgody na jego przebywanie w tym miejscu. Tym samym oskarżony dopuścił się

czynu wskazanego w art. 193 kk.

Należy również podkreślić, że oskarżony wielokrotnie groził M. G. (1) i J. G. (1). Określone w art. 190 § 1 przestępstwo groźby karalnej godzi w wolność człowieka w sferze psychicznej (wolność od strachu, zastraszenia). Jego treścią jest groźenie innej osobie popełnieniem przestępstwa (zbrodni lub występku) na jej szkodę lub szkodę osoby najbliższej. Dla bytu przestępstwa groźby karalnej nie jest istotny rodzaj przestępstwa, którego popełnieniem sprawca grozi ani cel, w jakim to czyni, a nawet rzeczywisty zamiar spełnienia groźby. Warunkiem przestępności czynu jest, aby groźba wzbudzała uzasadnioną obawę, że będzie spełniona. Jest to więc przestępstwo materialne, przy czym stan uzasadnionej obawy osoby zagrożonej należy traktować jako skutek. Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy stwierdzić, iż M. I. (1) swoim zachowaniem wypełnił również znamiona czynu zabronionego z art. 190 § 1 kk.

#

3.2. Podstawa prawna
skazania albo
warunkowego umorzenia

	postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

E. G.	I - V	I	<p>Zdaniem Sądu orzeczona kara pozbawienia wolności jest odpowiednia do stopnia społecznego niebezpieczeństwa czynu sprawcy a przede wszystkim spełni swą rolę w zakresie prewencji ogólnej i indywidualnej. Sąd uznał, że charakter czynu oraz charakter wyrządzonej szkody uzasadniały wymierzenie kary pozbawienia wolności. W przekonaniu Sądu orzeczona kara nie razi surowością, szczególnie biorąc pod uwagę fakt znęcania się nad pokrzywdzonymi będącymi osobami najbliższymi dla oskarżonej przez dłuższy czas. W przekonaniu Sądu wymierzona kara jest w tym wypadku dostatecznie dolegliwa i wystarczająca dla osiągnięcia celów kary, zarówno w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, jak i wpłynie zapobiegawczo i wychowawczo wobec oskarżonej na przyszłość.</p> <p>Biorąc pod uwagę motywację i pobudki działania oskarżonej, godzącej bezpośrednio w zdrowie i wolność człowieka uznać należy, że czyn popełniony przez oskarżoną z jednej strony stanowi wyraz jaskrawego lekceważenia prawa, z drugiej zaś strony wyraz rażącego nieposzanowania dóbr w postaci zdrowia</p>
-------	-------	---	---

innych osób. Dlatego takie zachowanie spotkać się musi z odpowiednio surową reakcją, mieszczącą się przy tym w granicach wyznaczonych przez stopień winy sprawcy. Do okoliczności łagodzących zaliczono uprzednią niekaralność oskarżonej.

Sąd doszedł jednocześnie do przekonania, że w stosunku do oskarżonej istnieją przesłanki do zastosowania warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres trzech lat próby. Sąd wziął pod uwagę fakt, iż skorzystanie z tej instytucji probacyjnej będzie wystarczające dla zapewnienia podstawowego celu niniejszego rozstrzygnięcia, tj. powstrzymywania się oskarżonej przed ponownym naruszeniem prawa. W ocenie Sądu właściwości i warunki osobiste sprawcy uzasadniają przypuszczenie, że sprawca pomimo niewykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności, nie powróci na drogę przestępstwa.

W okresie próby sąd oddał oskarżoną pod dozór kuratora sądowego, który będzie sprawował nadzór nad przestrzeganiem przez nią porządku prawnego.

			<p>Z uwagi na popełnianie zarzucanego czynu w stanie nietrzeźwości Sąd na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 kk zobowiązał oskarżoną w okresie próby do powstrzymania się od nadużywania alkoholu.</p> <p>Z uwagi na charakter czynu oskarżonej Sąd orzekł wobec niej na okres pięciu lat środek karny w postaci zakazu kontaktowania się z pokrzywdzonymi w jakikolwiek sposób oraz zakaz zbliżania się do pokrzywdzonych na odległość mniejszą niż 50 metrów. Zdaniem Sądu dalsze kontakty oskarżonej z pokrzywdzonymi będą prowadziły do sytuacji konfliktowych i nie zapewnią pokrzywdzonym komfortu potrzebnego do normalnego, bezstresowego funkcjonowania. Biorąc pod uwagę powyższe Sąd orzekł wobec oskarżonej nakaz czasowego opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonymi w terminie dwóch tygodni od uprawomocnienia się orzeczenia.</p>
M. I. (1)	VI-VIII	I-III	Oskarżony był wcześniej wielokrotnie karany sądownie. Mając to na uwadze oraz charakter czynów (wina umyślna) i postawę sprawcy, a w szczególności jego właściwości i warunki

			<p>osobiste, w ocenie Sądu zachodzi uzasadnione przypuszczenie, iż oskarżony nie będzie przestrzegać w przyszłości porządku prawnego i może popełnić ponownie przestępstwo.</p> <p>Biorąc pod uwagę motywację i pobudki działania oskarżonego, godzącego bezpośrednio w wolność człowieka uznać należy, że czyny popełnione przez oskarżonego z jednej strony stanowią wyraz jaskrawego lekceważenia prawa, z drugiej zaś strony wyraz rażącego nieposzanowania dóbr innych osób. Wszystkie te elementy świadczą o stosunku oskarżonego do obowiązujących norm i przepisów. W ocenie Sądu stosunek ten jest niedojrzały i lekceważący. Naganna postawa nakazuje ze szczególną uwagą odnieść się do oskarżonego.</p> <p>W takiej sytuacji, zdaniem Sądu, orzeczenie kary pozbawienia wolności w niższym wymiarze nie daje żadnych gwarancji, iż oskarżony w przyszłości będzie zachowywał się należycie. Do okoliczności obciążających zaliczono uprzednią wielokrotną karalność oraz lekceważący stosunek do obowiązujących przepisów</p>
M. I. (1)	X	I-III	Z uwagi na charakter czynu oskarżonego Sąd

			orzekł wobec niego na okres pięciu lat środek karny w postaci zakazu kontaktowania się z pokrzywdzonymi w jakikolwiek sposób oraz zakaz zbliżania się do pokrzywdzonych na odległość mniejszą niż 50 metrów. Zdaniem Sądu dalsze kontakty oskarżonego z pokrzywdzonymi będą prowadziły do sytuacji konfliktowych.
Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. I. (1)	IX	I- III	na podstawie art. 63 par 1 kk na poczet kary orzeczonej wobec M. I. (1) zaliczono okres zatrzymania stosowanego w sprawie
inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia			

takiej instytucji przez stronę		
Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
XI, XII	<p>Na podstawie § 17 ust. 2 pkt 3 oraz § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądzone na rzecz adw. M. S. kwotę 1.176 złotych powiększoną o stawkę podatku VAT tytułem kosztów obrony udzielonej oskarżonym z urzędu.</p> <p>Na podstawie art. 624 § 1 kpk każdy z oskarżonych został zwolniony od kosztów postępowania z uwagi sytuację materialną i majątkową. W ocenie Sądu oskarżeni nie byliby w stanie ponieść wskazanych kosztów bez uszczerbku dla swojego utrzymania.</p>	
Podpis		
Sędzia SR Marcin Czarciński		